

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒.๑)

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๗๗๒/๒๕๖๔
คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๕๙๕ /๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๑๓ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

{	ระหว่าง	นายจักรวาล วรรณสุทธะ	ผู้ฟ้องคดี
		คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ที่ ๑ คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดมุกดาหาร ที่ ๒	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งทางปกครองโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองขอนแก่น คดีหมายเลขดำที่ บ. ๒๖/๒๕๖๔
หมายเลขแดงที่ บ. ๔๒๗/๒๕๖๔

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีมติชี้มูลในการประชุมครั้งที่ ๘๕๗ - ๒๘/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๐ ว่า การกระทำของนายพงษ์ศักดิ์ สิงห์สุดี ขณะดำรงตำแหน่ง นายช่างโยธา ๕ ผู้ฟ้องคดี ขณะดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี ๕ และนางสาวสุรางค์ รัตน์ ศรีพรหมมุณี ขณะดำรงตำแหน่งนายช่างโยธา ๕ สังกัดเทศบาลตำบลนิคมคำสร้อย อำเภอนิคมน้ำคำสร้อย จังหวัดมุกดาหาร มีมูลความผิดทางวินัยและอาญาฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้น การปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติ หน้าที่โดยทุจริต ในโครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก (ค.ส.ล.) บ้านแสนสุข และถนน ค.ส.ล. สุขาภิบาล ๖ บ้านเกษตรสมบูรณ์ - บ้านสุขสำราญ ช่วงที่ ๒ ของเทศบาลตำบลนิคมคำสร้อย ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๑๙/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๐ และสัญญาจ้างเลขที่ ๒๗/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๐ ตามลำดับ ไม่ถูกต้องตามแบบรูปรายการในสัญญาจ้าง ปลอมและ

/ใช้เอกสาร...

ใช้เอกสารแนบท้ายสัญญาจ้างทั้งสองฉบับเพื่อใช้เป็นหลักฐานในการเบิกจ่ายเงินเป็นเหตุให้เทศบาล ตำบลนิคมคำสร้อยและทางราชการได้รับความเสียหาย ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุม ครั้งที่ ๙/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๐ มีมติเห็นชอบให้ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ นายกเทศมนตรีตำบลหนองสูงเหนือจึงมีคำสั่งเทศบาลตำบลหนองสูงเหนือ ที่ ๕๕๑/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีเพียง ลงลายมือชื่อพยานในบันทึกแนบท้ายสัญญาจ้างเลขที่ ๑๙/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๐ แก้ไข เปลี่ยนแปลงงานตามสัญญาจ้างเลขที่ ๑๙/๒๕๕๐ และลงลายมือชื่อเป็นพยานในบันทึกแนบท้าย สัญญาจ้างเลขที่ ๒/๒๕๕๐ (ที่ถูกคือ ๒๗/๒๕๕๐) ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๐ แก้ไขเปลี่ยนแปลงงาน ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๒๗/๒๕๕๐ ซึ่งผู้ฟ้องคดีเห็นว่าบันทึกแนบท้ายสัญญาดังกล่าวที่นายพงษ์ศักดิ์ ดำเนินการถูกต้องตามขั้นตอนแล้ว ผู้ฟ้องคดีไม่ได้มีเจตนาทุจริต มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงผิดพลาด คลาดเคลื่อน ผู้ฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำสั่งต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีหนังสือ ที่ มท ๐๐๒๓.๒/๖๙๕๖ ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยอุทธรณ์ดังกล่าว และเห็นว่า มติซึ่งมูลความผิดทางวินัยผู้ฟ้องคดีของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่เห็นว่าผู้ฟ้องคดีกับพวกมีความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานกระทำการอื่นใด อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤตชั่วอย่างร้ายแรง เป็นมติที่ซึ่งมูลความผิดทางวินัยที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีอำนาจไต่สวนข้อเท็จจริงและซึ่งมูลความผิดทางวินัยที่ผูกพัน ให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดีกับพวกพิจารณาลงโทษทางวินัยโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการ สอบสวนใหม่ตามมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ เฉพาะความผิดทางวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการเท่านั้น แต่ไม่ห้ามแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนใหม่ในความผิดวินัยฐานอื่น อีกทั้ง ในการไต่สวนข้อเท็จจริง ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้ให้โอกาสผู้ฟ้องคดีกับพวกนำพยานหลักฐานมาสืบเพื่อหักล้างหรือ แก้ไขข้อกล่าวหา ตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๘๕๗ - ๒๘/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๐ วาระที่ ๓.๑๐ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้ฟ้องคดี

๒. เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๑ ระเบียบวาระที่ ๕.๘ เรื่อง การพิจารณาอุทธรณ์ของพนักงานเทศบาล และ เพิกถอนคำสั่งเทศบาลตำบลหนองสูงเหนือ ที่ ๕๕๑/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ที่ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ

/ก่อนอธิบดี...

ก่อนอธิบดีศาลปกครองขอนแก่นมีคำสั่งให้แยกคดีนี้ออกมาจากคดีหมายเลขดำที่ ๒๖๖/๒๕๖๑ ศาลได้มีคำสั่งไม่รับคำฟ้องในข้อหาที่ฟ้องว่า คำสั่งเทศบาลตำบลหนองสูงเหนือที่ ๕๕๑/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และขอให้ศาลเพิกถอนคำสั่งดังกล่าวไว้พิจารณา เนื่องจากยื่นฟ้องข้อหาดังกล่าวเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาการฟ้องคดีแล้วตามมาตรา ๔๙

ศาลปกครองชั้นต้นกำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีในคดีนี้ ประกอบด้วยคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดมุกดาหาร เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การว่า เหตุที่มีการฟ้องคดีนี้สืบเนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับหนังสือร้องเรียนกล่าวหากรณีเทศบาลตำบลนิคมคำสร้อย ได้ทำสัญญาจ้างกับบริษัท ไท สหกิจคอนสตรัคชั่น (๑๙๙๓) จำกัด ให้ดำเนินโครงการก่อสร้างถนน ค.ส.ล. บ้านคำแสนสุข ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๑๙/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๐ และโครงการก่อสร้างถนน ค.ส.ล. สุขาภิบาล ๖ บ้านเกษตรสมบูรณ์ - บ้านสุขสำราญตามสัญญาจ้างเลขที่ ๒๗/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๐ และปรากฏว่าทั้งสองโครงการ ไม่มีการควบคุมงานให้เป็นไปตามแบบแปลน แต่รายงานการควบคุมงานว่าการก่อสร้างดังกล่าวถูกต้องตามแบบแปลน และประธานกรรมการตรวจการจ้างทั้ง ๒ โครงการ ได้ทำการลงนามในรายงานผลการควบคุมงานโครงการก่อสร้างทั้ง ๒ โครงการว่า ได้ผลงานทั้งหมด ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ทั้งที่การก่อสร้างไม่ถูกต้องตามแบบแปลน และได้ตรวจรับงานจ้างโครงการ ในวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ตามใบตรวจรับงานจ้างเหมา โครงการก่อสร้างถนน ค.ส.ล. บ้านคำแสนสุข ฉบับลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๐ เสนอนายกเทศมนตรีตำบลนิคมคำสร้อย เพื่อดำเนินการเบิกจ่ายตามระเบียบต่อไป นอกจากนี้ นายพรวัช ณะแพทย์ นายพงษ์ศักดิ์ สิงห์สุดี นายจักรวาล วรรณสุทธะ (ผู้ฟ้องคดี) และนายสม สิงห์ศรี ได้ร่วมกันปลอมบันทึกแนบท้ายสัญญาจ้างเลขที่ ๑๙/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๐ และบันทึกแนบท้ายสัญญาจ้างเลขที่ ๒/๒๕๕๐ (ที่ถูกคือ ๒๗/๒๕๕๐) ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๐ ซึ่งเปลี่ยนแปลงสัญญาจ้างแต่ละสัญญาขึ้นภายหลัง แล้วนำมาแนบท้ายสัญญาจ้างแต่ละฉบับเพื่อให้เห็นว่า การก่อสร้างทั้งสองโครงการ ถูกต้องตามแบบแปลน ทั้งที่สัญญาจ้างทั้งสองฉบับ ไม่มีบันทึกแนบท้ายแต่อย่างใด เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๕๘๐ - ๕๘๑/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๗ มอบหมายพนักงานไตสวนดำเนินการไตสวนข้อเท็จจริง และมีคำสั่งที่ ๖๕๗/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ แต่งตั้งองค์คณะพนักงานไตสวน พนักงานไตสวนผู้รับผิดชอบสำนวนได้แจ้งคำสั่งแต่งตั้งองค์คณะพนักงานไตสวนให้ผู้ฟ้องคดีกับพวกทราบ ผู้ฟ้องคดีกับพวกได้รับทราบคำสั่งแล้วไม่คัดค้านแต่อย่างใด จึงได้แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ฟ้องคดีกับพวกทราบ

/ซึ่งผู้ฟ้องคดี...

ซึ่งผู้ฟ้องคดีกับพวกได้เข้าใจข้อกล่าวหาโดยตลอดและผู้ฟ้องคดีกับพวกได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาแล้ว องค์คณะพนักงานไต่สวนได้รวบรวมพยานหลักฐานทั้งปวงตามที่มีการกล่าวหา ทั้งพยานเอกสาร พยานบุคคลพร้อมเสนอความเห็นต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามความเห็นขององค์คณะพนักงานไต่สวนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้ฟ้องคดีกับพวก ดังนี้ การกระทำของผู้ฟ้องคดีกับพวกมีมูลความผิดทางวินัย ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงและฐานกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดมุกดาหาร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๔ ข้อ ๓ ข้อ ๖ และข้อ ๑๙ วรรคสอง และมีมูลความผิดทางอาญา ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ มาตรา ๑๖๒ (๔) ประกอบมาตรา ๘๖ และมาตรา ๘๑ และให้ส่งรายงานเอกสาร และความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชา เพื่อพิจารณาโทษทางวินัยกับผู้ฟ้องคดีกับพวก และไปยังอัยการสูงสุด เพื่อดำเนินคดีอาญา

กรณีผู้ฟ้องคดีอ้างว่า การที่ผู้ฟ้องคดีลงชื่อเป็นพยานในบันทึกแนบท้ายสัญญาจ้าง ทั้งสองฉบับที่มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงแบบแปลนเป็นการกระทำไปตามอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย และระเบียบราชการโดยชอบแล้ว นั้น เมื่อผู้ฟ้องคดี ดำรงตำแหน่งเป็นเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี ๕ และรักษาการหัวหน้าส่วนการคลัง มีฐานะเป็นหัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุ มีหน้าที่ควบคุมกำกับดูแล การปฏิบัติงานด้านพัสดุให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย จึงย่อมต้องรู้วิธีการปฏิบัติในการ แก้ไขข้อกำหนดของสัญญาตามที่กำหนดในระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการ บริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และแก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งในระหว่างที่ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่ หัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุ ไม่ปรากฏว่าเคยมีการรายงานเรื่องการเปลี่ยนแปลงแก้ไขสัญญาในโครงการ ก่อสร้างถนน ค.ส.ล.ทั้งสองสัญญา หรือปัญหาอุปสรรคใด ๆ อันเป็นเหตุให้ต้องมีการเปลี่ยนแปลง แก้ไขสัญญาหรือแบบแปลนการก่อสร้างจากคณะกรรมการตรวจการจ้างต่อผู้มีอำนาจสั่งจ้างให้ทราบ มาก่อนแต่อย่างใด ผู้ฟ้องคดีกลับไม่ระงับทักท้วงหรือตรวจสอบข้อเท็จจริงก่อนว่าเป็นไปตามที่ นายพงษ์ศักดิ์ สิงห์สุดี แจ้งให้ทราบหรือไม่ กลับร่วมกับนายพงษ์ศักดิ์และนายลม สิงห์ศร จัดทำ บันทึกแนบท้ายสัญญาทั้งสองฉบับ โดยลงลายมือชื่อในบันทึกทั้งสองฉบับดังกล่าวในฐานะพยาน ว่ามีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงแบบแปลนการก่อสร้างของโครงการดังกล่าว ในวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๐ จึงเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือ ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต และมีเจตนาช่วยเหลือผู้รับจ้างให้ได้รับเงินค่าจ้าง ทั้งที่

/งานก่อสร้าง...

งานก่อสร้างไม่ถูกต้องครบถ้วนตามสัญญาจ้างทั้งสองฉบับ สมดังเจตนาของนายพงษ์ศักดิ์ ประกอบกับผู้มีอำนาจที่จะเสนอความเห็นให้มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงสัญญา แบบรูปรายการละเอียด และข้อกำหนดในสัญญา เพื่อให้ทันนายกเทศมนตรีผู้มีอำนาจสั่งจ้างพิจารณา คือ คณะกรรมการตรวจการจ้าง ไม่ใช่ผู้ควบคุมงาน และตามข้อ ๑๒๙ วรรคสอง ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดให้การแก้ไขเปลี่ยนแปลงสัญญาหรือข้อตกลง หากมีความจำเป็นต้องเพิ่มหรือลดวงเงิน เมื่อได้แก้ไขเปลี่ยนแปลงสัญญาหรือข้อตกลงดังกล่าวแล้ว ให้ปฏิบัติตามข้อ ๑๒๘ ซึ่งกำหนดให้หัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นส่งสำเนาสัญญาหรือข้อตกลงเป็นหนังสือ ซึ่งมีมูลค่าตั้งแต่หนึ่งล้านบาทขึ้นไปให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินหรือสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาค แล้วแต่กรณี และสรรพากรจังหวัด ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันทำสัญญาหรือข้อตกลง อีกทั้ง ในการเปลี่ยนแปลงแก้ไขเนื้องานในส่วนของปริมาณดินถม และดินลูกรังบดอัดแน่น โดยตัดทอนปริมาณงานและวงเงินงบประมาณในส่วนงานดังกล่าวออกก็ไม่ปรากฏว่าเทศบาลตำบลนิคมคำสร้อย ได้แจ้งการแก้ไขสัญญาดังกล่าวไปยังหน่วยงานดังกล่าวแต่อย่างใด ประกอบกับผู้ฟ้องคดีปล่อยให้นายพงษ์ศักดิ์เก็บรักษาบันทึกแนบท้ายสัญญาจ้างดังกล่าวไว้ กรณีจึงต้องรับฟังว่าผู้ฟ้องคดีได้ร่วมกับนายพงษ์ศักดิ์และนายลมลงลายมือชื่อในบันทึกแนบท้ายสัญญาจ้างเลขที่ ๑๙/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๐ และบันทึกแนบท้ายสัญญาจ้างเลขที่ ๒๗/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๐ ซึ่งไม่ได้จัดทำขึ้นจริงในวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๐ เพื่อให้เห็นว่าผู้รับจ้างได้ดำเนินการก่อสร้างเป็นไปตามบันทึกแนบท้ายสัญญาจ้างเลขที่ ๒/๒๕๕๐ (ที่ถูกคือ ๒๗/๒๕๕๐) ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๐ อันเป็นการช่วยเหลือผู้รับจ้างให้ไม่ต้องจ่ายค่าเสียหายที่เกิดจากการไม่ปฏิบัติตามสัญญาจ้าง เป็นเหตุให้เทศบาลตำบลนิคมคำสร้อยได้รับความเสียหายจากการได้รับงานไม่เป็นไปตามข้อกำหนดในสัญญาจ้าง ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีจึงฟังไม่ขึ้น การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงมีมูลความผิดทางวินัยทั้งสามฐาน ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติชี้มูลความผิด ดังนั้น คำสั่งลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการและมติยกอุทธรณ์ผู้ฟ้องคดีที่เกี่ยวข้องจึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีอำนาจในการไต่สวนและวินิจฉัยการกระทำของผู้ฟ้องคดีตามบทบัญญัติมาตรา ๑๙ (๔) ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีอำนาจในการไต่สวนข้อเท็จจริงและวินิจฉัยชี้มูลความผิดผู้ฟ้องคดีในฐานะความผิดที่กระทำความผิดทางวินัยตามนัยมาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็ย่อมมีอำนาจที่จะดำเนินการไต่สวนและวินิจฉัยชี้มูลความผิดที่พิจารณาได้

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การว่า กรณีผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่มีอำนาจไต่สวนชี้มูลความผิดฐานอื่นนอกจากความผิดฐานทุจริตนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การในส่วนนี้ทำนองเดียวกับ

/ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งได้พิจารณาแล้วมีมติว่า ผู้ฟ้องคดีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๐ เห็นชอบให้เทศบาลตำบลหนองสูงเหนือลงโทษไล่ออกผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และมีมติยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๑ ตามมติผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงเป็นการดำเนินการภายใต้กรอบกฎหมายที่ให้อำนาจไว้โดยชอบแล้ว และกรณีผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ก่อนออกคำสั่งไม่เปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีได้โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนอย่างเพียงพอตามนัยมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ นั้น เห็นว่า เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ไต่สวนและวินิจฉัยว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่จึงเป็นอันยุติ ดังนั้น องค์กรที่มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ จึงไม่อาจเปลี่ยนแปลงฐานความผิดทางวินัยตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ วินิจฉัยยุติแล้วให้เป็นประการอื่นได้อีก ประกอบมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๓๖ ที่สรุปว่า การลงโทษผู้กระทำความผิดวินัย ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ หรือละทิ้งหน้าที่ราชการ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งควรลงโทษเป็นไล่ออกจากราชการ การนำเงินที่ทุจริตไปแล้วมาคืนหรือมีเหตุอันควรปรานีอื่นใด ไม่เป็นเหตุลดหย่อนโทษเป็นปลดออกจากราชการ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีมติเห็นชอบให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นการดำเนินการภายในกรอบกฎหมายที่กำหนดไว้โดยชอบแล้ว

ผู้ฟ้องคดียื่นคำแถลงต่อศาลความว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ประสงค์คัดค้านคำให้การ แต่ประสงค์ให้ศาลพิจารณาพิพากษาคดีต่อไป

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นต้องวินิจฉัยว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือไม่ คดีนี้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อ้างว่า คดีพิพากษาไม่อยู่ในอำนาจศาลปกครอง จึงมีปัญหาคดีที่ต้องวินิจฉัยก่อนว่า ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีนี้หรือไม่ เห็นว่า การใช้อำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการมีมติชี้มูลความผิดทางวินัยนั้น มิใช่การใช้อำนาจวินิจฉัยชี้ขาดขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นการใช้อำนาจโดยตรงตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ แต่เป็นการใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นกฎหมายในระดับพระราชบัญญัติ กรณีจึงเป็นการใช้อำนาจทางปกครองของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก่อนที่ผู้ที่มีอำนาจจะมีคำสั่งลงโทษทางวินัย กรณีจึงเป็นคดีพิพากษาเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง

/และวิธีพิจารณา...

และวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครองคดีมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีอำนาจไต่สวนและวินิจฉัยชี้มูลความผิดทางวินัยฐานอื่นนอกเหนือจากความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการหรือไม่ เห็นว่า ข้อกล่าวหาที่อยู่ในอำนาจไต่สวนข้อเท็จจริงและวินิจฉัยชี้มูลความผิดทางวินัยหรือทางอาญาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หมายถึงเฉพาะข้อกล่าวหาที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมเท่านั้น ฉะนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีอำนาจหน้าที่ไต่สวนข้อเท็จจริงและชี้มูลความผิดทางวินัยผู้ฟ้องคดีเฉพาะความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ส่วนมติชี้มูลความผิดทางวินัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ชี้มูลว่า ผู้ฟ้องคดีมีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดมุกดาหาร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวนการลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๔๔ ข้อ ๖ วรรคสอง และข้อ ๑๙ วรรคสอง จึงไม่ต้องด้วยบทบัญญัติมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ เมื่อผู้ฟ้องคดีซึ่งดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี ๕ รักษาการหัวหน้าส่วนการคลัง และเป็นหัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุ ย่อมต้องรู้ถึงขั้นตอนวิธีการปฏิบัติในการแก้ไขข้อกำหนดของสัญญาตามที่กำหนดในระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เป็นอย่างดี โดยในขณะที่ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุ ย่อมต้องรู้ว่าไม่เคยมีการรายงานเรื่องการเปลี่ยนแปลงแก้ไขสัญญาในโครงการดังกล่าว หรือปัญหาอุปสรรคใด ๆ อันเป็นเหตุให้ต้องมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขสัญญาหรือแบบแปลนการก่อสร้างจากคณะกรรมการตรวจการจ้างผู้มีหน้าที่ให้ทราบมาก่อนแต่อย่างใด และต้องรู้ด้วยว่าการแก้ไขเปลี่ยนแปลงสัญญาดังกล่าวไม่เป็นไปตามระเบียบ แต่ผู้ฟ้องคดีกลับเชื่อตามที่นายพงษ์ศักดิ์บอกกล่าว และได้ลงลายมือชื่อในบันทึกแนบท้ายสัญญาจ้างทั้งสองฉบับดังกล่าว อย่างไรก็ตาม กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ไม่ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับหนังสือฉบับลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๐ ของนายหอม อรบุตร กับพวก ที่ขอให้เทศบาลตำบลนิคมคำสร้อยดำเนินการก่อสร้างถนน ค.ส.ล. ให้จรดบ้านเกษตรสมบูรณ์ - สุขสำราญ และไม่ทราบรายงานผลการควบคุมงานก่อสร้างโครงการดังกล่าว ระหว่างสัปดาห์ที่ ๒ (ระหว่างวันที่ ๑๗ ถึง ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๐) ถึงสัปดาห์ที่ ๑๓ (ระหว่างวันที่ ๒ ถึง ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐) ตามที่ได้มีหนังสือร้องเรียนเข้ามา เพราะเป็นขั้นตอนของช่างควบคุมงานและไม่ได้รายงานฝ่ายงานพัสดุ และยังไม่ถึงขั้นตอนการเบิกจ่ายเงินแต่อย่างใด หรือ

/หากผู้ฟ้องคดี...

หากผู้ฟ้องคดีเชื่อว่ามีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงสัญญาทั้งสองในวันดังกล่าวจริง ผู้ฟ้องคดีในฐานะที่เป็นหัวหน้าพัสดุชอบที่จะเรียกเก็บสัญญาที่มีการแก้ไขจากนายพงษ์ศักดิ์ เพื่อเก็บรักษาไว้และดำเนินการทำการแจ้งไปยังสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินและสรรพากรจังหวัด ตามขั้นตอนที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวกำหนด แต่กลับปล่อยให้ นายพงษ์ศักดิ์ เป็นผู้เก็บรักษาสัญญาที่มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงไว้เอง พฤติการณ์และการกระทำของผู้ฟ้องคดีดังกล่าว จึงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีได้ร่วมกับนายพรวัช นายพงษ์ศักดิ์ และนายลม จัดทำบันทึกแนบท้ายสัญญาจ้างเลขที่ ๑๙/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๐ และบันทึกแนบท้ายสัญญาจ้างเลขที่ ๒๗/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๐ โดยลงลายมือชื่อในบันทึกดังกล่าวในฐานะพยานว่ามีการแก้ไขเปลี่ยนแปลง แบบแปลนการก่อสร้างของโครงการดังกล่าว ในวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๐ เพื่อให้เชื่อว่าบันทึกดังกล่าวมีการจัดทำขึ้นจริงในวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๐ เพื่อให้เห็นว่าผู้รับจ้างได้ดำเนินการก่อสร้างเป็นไปตามบันทึกแนบท้ายสัญญาจ้างทั้งสองดังกล่าว อันเป็นการช่วยเหลือผู้รับจ้างให้ไม่ต้องจ่ายค่าเสียหายที่เกิดจากการไม่ปฏิบัติตามสัญญาจ้าง เป็นเหตุให้เทศบาลตำบลนิคมคำสร้อยได้รับความเสียหาย จากการได้รับงานไม่เป็นไปตามข้อกำหนดในสัญญาจ้างและต้องชดใช้ดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของเงินต้นเงินค่าจ้างก่อสร้างที่ก่อสร้างไม่ถูกต้องจำนวน ๑,๖๑๕,๐๖๑.๑๐ บาท ตามคำพิพากษาศาลปกครองขอนแก่น คดีหมายเลขแดงที่ ๒๒๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๗ และเป็นการช่วยเหลือผู้รับจ้างให้ไม่ต้องจ่ายค่าเสียหายที่เกิดจากการไม่ปฏิบัติตามสัญญาจ้างเลขที่ ๒๗/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๐ คิดเป็นเงินรวมทั้งสิ้น ๔๔๕,๖๔๗.๒๙ บาท เป็นเหตุให้เทศบาลตำบลนิคมคำสร้อยได้รับความเสียหาย จากการได้รับงานที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนดในสัญญาจ้าง และต้องชดใช้ดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของเงินต้นเงินค่าจ้างก่อสร้างที่ก่อสร้างไม่ถูกต้องจำนวน ๑,๔๘๐,๓๕๒.๗๑ บาท ตามคำพิพากษาศาลปกครองขอนแก่น คดีหมายเลขแดงที่ ๒๒๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๗ และเป็นเหตุให้เทศบาลตำบลนิคมคำสร้อยได้รับความเสียหายจากการได้รับงานไม่เป็นไปตามรูปแบบรายการละเอียด และข้อกำหนดในสัญญาจ้างก่อสร้างถนน ค.ส.ล. ทั้งสองสัญญาดังกล่าว กรณีจึงเห็นได้ว่า พฤติการณ์และการกระทำของผู้ฟ้องคดีครบถ้วนตามองค์ประกอบของความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยมีชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล และฐานกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๓ วรรคสาม ข้อ ๖ วรรคสอง และข้อ ๑๙ วรรคสอง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดมุกดาหาร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๔๔ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้

/บังคับ...

บังคับขณะผู้ฟ้องคดีกระทำความผิด ดังนั้น คำสั่งของนายกเทศมนตรีตำบลหนองสูงเหนือ ตามคำสั่งเทศบาลตำบลหนองสูงเหนือ ที่ ๕๕๑/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ที่ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดี ออกจากราชการ โดยความเห็นชอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และตามมติการชี้มูลความผิดทางวินัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย ส่วนมติชี้มูลความผิดทางวินัยของผู้ฟ้องคดีของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ว่า ผู้ฟ้องคดีมีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง นั้น กรณีเป็นมติชี้มูลความผิดทางวินัยฐานอื่นไม่มีผลเปลี่ยนแปลงผลของคำสั่งของนายกเทศมนตรีตำบลหนองสูงเหนือ ตามคำสั่งเทศบาลตำบลหนองสูงเหนือ ที่ ๕๕๑/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ที่ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ในความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ซึ่งเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว เมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่า คำสั่งของนายกเทศมนตรีตำบลหนองสูงเหนือตามคำสั่งเทศบาลตำบลหนองสูงเหนือ ที่ ๕๕๑/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ที่ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว ดังนั้น มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๑ ระเบียบวาระที่ ๕.๘ ในส่วนที่ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ซึ่งพิจารณาโดยอาศัยข้อเท็จจริงเดียวกันจึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายเช่นเดียวกัน ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่รายงานการขอซื้อขอจ้างทุกวิธี ส่วนในขั้นตอนควบคุมงานเป็นหน้าที่ของผู้ควบคุมงาน ตามระเบียบดังกล่าวข้อ ๖๖ และในการบริหารสัญญาตามสัญญาจ้าง การควบคุมงานโดยผู้ว่าจ้าง ส่วนอำนาจในการทำงานพิเศษ และแก้ไขงานเป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ว่าจ้าง ซึ่งหมายถึงนายกเทศมนตรีตำบลนิคมคำสร้อยเท่านั้น เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า นายกเทศมนตรีตำบลคำสร้อยโดยนายพรวัช ธนะแพทย์ ได้สั่งการให้แก้ไขงานจ้าง ตามบันทึกแนบท้ายสัญญาจ้างเลขที่ ๑๙/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๐ และบันทึกแนบท้ายสัญญาจ้างเลขที่ ๒/๒๕๕๐ (๒๗/๒๕๕๐) ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๐ ผู้ฟ้องคดีได้ลงนามในฐานะพยานเท่านั้น ซึ่งไม่ได้เป็นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ แต่อย่างใด การลงชื่อเป็นพยานในสัญญาจ้างหรือบันทึกแนบท้ายสัญญาจ้างบุคคลใดก็สามารถลงนามได้ และหากไม่มีผู้ใดลงนามเป็นพยานก็ไม่ทำให้สัญญาจ้างหรือบันทึกแนบท้ายสัญญาจ้างตกเป็นโมฆะแต่อย่างใด อีกทั้งข้อตกลงระหว่างผู้ว่าจ้างและผู้รับจ้างมีลักษณะเป็นสัญญาจ้างทำของซึ่งตาม มาตรา ๕๘๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ก็ได้กำหนดให้สัญญาดังกล่าวทำเป็นหนังสือแต่อย่างใด เมื่อผู้รับจ้างทราบแล้วก็ยอม

/มีหน้าที่...

มีหน้าที่แก้ไขงานตามผู้ว่าจ้างกำหนด โดยสาระสำคัญมิได้อยู่ที่ผู้ฟ้องคดีต้องลงลายมือชื่อเป็นพยาน แต่อย่างไรก็ตาม และผู้ฟ้องคดีเข้าใจว่าทำตามขั้นตอนถูกต้องมาแล้ว ส่วนผู้รับจ้างจะแก้ไขงานหรือไม่อย่างไร ผู้ฟ้องคดีไม่มีหน้าที่แต่อย่างไร การที่นายกเทศมนตรีตำบลนิคมคำสร้อยสั่งการให้มีการบันทึกแก้ไขสัญญาจ้าง จึงเป็นอำนาจตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และเป็นไปตามสัญญาจ้างที่กำหนดไว้ให้เป็นอำนาจของผู้ว่าจ้าง ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีอำนาจหน้าที่ที่จะปฏิบัติในส่วนแก้ไขงานจ้าง และการลงชื่อในฐานะพยานไม่ใช่การปฏิบัติหน้าที่จึงไม่ครบองค์ประกอบความผิดตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดมุกดาหาร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๔๔ ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้เก็บสัญญาหรือบันทึกแนบท้ายสัญญาไว้และรายงานสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน และสรรพากรจังหวัดตามขั้นตอนนั้น ผู้ฟ้องคดีมิได้ตั้งใจให้เกิดความเสียหายต่อทางราชการ เป็นแต่เพียงปฏิบัติหน้าที่บกพร่องไปบ้างเท่านั้น หลังจากมีปัญหาการร้องเรียนผู้ฟ้องคดีก็ระงับไม่มีการเบิกจ่ายเงิน โดยมีการยกเลิกเช็คจ่ายเงินให้แก่ผู้รับจ้างอันเป็นการบรรเทาความเสียหายให้แก่เทศบาลตำบลนิคมคำสร้อย ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้นการกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงไม่เป็นการปฏิบัติหรือละเว้นปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตแต่อย่างใด เมื่อคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้นเห็นว่า ในประเด็นที่ว่ามติชี้มูลความผิดทางวินัยผู้ฟ้องคดีของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ว่า ผู้ฟ้องคดีมีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง และฐานกระทำอันใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง จึงไม่มีผลผูกพันให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และนายกเทศมนตรีตำบลหนองสูงเหนือ ถือเอารายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงและความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในความผิดฐานดังกล่าวมาเป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยได้ โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยก่อน จึงเป็นการกระทำไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอนอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้แล้ว เมื่อผู้ฟ้องคดีไม่ได้กระทำความผิดวินัยร้ายแรงตามที่ผู้ถูกฟ้องที่ ๑ ชี้มูลกล่าวหาที่ผิดพลาดคลาดเคลื่อนและตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติในคราวประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๑ ที่ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นการใช้ดุลยพินิจที่ไม่เป็นธรรมกับผู้ฟ้องคดี โดยอาศัยเหตุเพียงว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่อาจเปลี่ยนฐานความผิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติชี้มูลได้ จึงเห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติชี้มูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรงไม่เป็นไปตามข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีโดยอาศัยเหตุเพียงว่าไม่อาจเปลี่ยนฐานความผิดที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ชี้มูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรงได้ มติของผู้ฟ้องคดีที่ ๒ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน

/ขอให้...

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาหรือคำสั่งตามคำขอท้ายฟ้องของผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แก้อุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แก้อุทธรณ์โดยมีเนื้อหาในทำนองเดียวกับคำให้การและคำให้การเพิ่มเติม โดยขอถือเอาคำให้การและคำให้การเพิ่มเติมเป็นส่วนหนึ่งของคำแก้อุทธรณ์ และได้แย้งว่า ผู้ฟ้องคดีรักษาการแทนหัวหน้าส่วนการคลังมีฐานะเป็นหัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุมีหน้าที่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และแก้ไขเพิ่มเติม นอกจากนี้ หากมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงสัญญาในวันดังกล่าวจริง เทศบาลตำบลนิคมคำสร้อยก็ต้องดำเนินการเสนอการแก้ไขเปลี่ยนแปลงสัญญาจ้างไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง แต่ปรากฏว่าเทศบาลตำบลนิคมคำสร้อยก็ไม่ได้ดำเนินการดังกล่าวแต่อย่างใด ประกอบกับผู้ฟ้องคดีปล่อยให้นายพงษ์ศักดิ์ เกียรติรักษานันทิกแนบท้ายสัญญาจ้างดังกล่าวไว้กรณีจึงต้องรับฟังว่านายพงษ์ศักดิ์ ได้ร่วมกับผู้ฟ้องคดี นายพรวิช และนายลม ลงลายมือชื่อในบันทึกแนบท้ายสัญญาจ้างเลขที่ ๑๙/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๐ และบันทึกแนบท้ายสัญญาจ้างเลขที่ ๒๗/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๐ ซึ่งไม่ได้จัดทำขึ้นจริงในวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๐ เพื่อให้เห็นว่าผู้รับจ้างได้ดำเนินการก่อสร้างเป็นไปตามบันทึกแนบท้ายสัญญาจ้างเลขที่ ๒๗/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๐ อันเป็นการช่วยเหลือ ผู้รับจ้างให้ไม่ต้องจ่ายค่าเสียหายที่เกิดจากการไม่ปฏิบัติตามสัญญาจ้างเป็นเหตุให้เทศบาลตำบลนิคมคำสร้อย ได้รับความเสียหายจากการได้รับงานไม่เป็นไปตามข้อกำหนดในสัญญาจ้างโดยได้อุทธรณ์ในส่วนนี้ทำนองเดียวกับคำให้การเช่นกัน ดังนั้น การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงมีมูลความผิดทางวินัย ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่า เป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดมุกดาหาร เรื่อง หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขในการสอบสวนการลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๔ ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติชี้มูลความผิด ดังนั้น คำสั่งลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ของนายกเทศมนตรีตำบลหนองสูงเหนือ มติยกอุทธรณ์ผู้ฟ้องคดีของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว ข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดี จึงไม่อาจรับฟังได้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีอำนาจในการไต่สวนและวินิจฉัยว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดที่เกี่ยวข้องกัน ตามบทบัญญัติมาตรา ๑๙ (๔) ประกอบมาตรา ๘๔ และมีอำนาจวินิจฉัยชี้มูลความผิดทางอาญาและทางวินัยผู้ฟ้องคดี ตามมาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒

/และที่แก้ไข...

และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งคดีนี้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีมติชี้มูลความผิดทางอาญาแก่ผู้ฟ้องคดี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และมาตรา ๑๖๒ (๔) อันเป็นความผิดมูลฐานตามที่ รัฐธรรมนูญกำหนดไว้แล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีอำนาจที่จะวินิจฉัยชี้มูลความผิดทางวินัยผู้ฟ้องคดี ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ ที่มีควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานกระทำการอื่นใด อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงตามประกาศคณะกรรมการ พนักงานเทศบาลจังหวัดมุกดาหาร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๔ ข้อ ๓ ข้อ ๖ และข้อ ๑๔ วรรคสอง ตามที่พิจารณาได้ความด้วยเหตุผลทำนองเดียวกับคำให้การผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นว่าความผิดทางอาญาและทางวินัยเป็นความผิดที่เกี่ยวข้อง เชื่อมโยงกันโดยมีเนื้อหาแห่งการ กระทำอันเดียวกันจากเจตนาภายในที่แสดงออกมาในคราวเดียวกัน โดยความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ ของรัฐมีทั้งความผิดทางอาญา ซึ่งเป็นการควบคุมการใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ และมีกฎหมายวินัย ควบคุมความประพฤติไว้อีกชั้นหนึ่ง เมื่อการกระทำของผู้ฟ้องคดีในคดีนี้ เป็นความผิดทางอาญา ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ มาตรา ๑๖๒ (๔) ประกอบมาตรา ๘๖ และมาตรา ๔๑ ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีมติ อันมีสาเหตุหลักมาจากการกระทำที่ผู้ฟ้องคดีกระทำความผิด ฐานทุจริตต่อหน้าที่ และกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีอำนาจชี้มูล ความผิดทางวินัยผู้ฟ้องคดี ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเอง หรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มีควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการ อย่างร้ายแรง และฐานกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็น ผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามประกาศ คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดมุกดาหาร เรื่อง หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๔ ข้อ ๓ ข้อ ๖ และข้อ ๑๔ วรรคสอง ทั้งนี้ เพราะความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ ราชการที่กำหนดไว้ใน ประมวลกฎหมายอาญา ย่อมยึดโยงกับความผิดทางวินัยโดยอัตโนมัติ ซึ่งเป็นผลทางกฎหมาย ที่มุ่งให้เกิดผลบังคับให้สอดคล้องกันทั้งทางอาญาและทางวินัย โดยหากนำประมวลกฎหมายอาญา มาเทียบกับการลงโทษทางวินัย ก็พบว่าบทบัญญัติทั้งทางอาญาและทางวินัยมีความสอดคล้องกัน จากผลแห่งการกระทำความผิดครั้งเดียวกันของผู้ฟ้องคดี ดังนั้น มูลความผิดผู้ฟ้องคดีของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าว จึงชอบด้วยกฎหมายและมีผลผูกพันนายกเทศมนตรีตำบลหนองสูงเหนือ ในฐานะผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดี ให้ต้องพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

/มีมติ...

มีมติ โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก และให้ถือว่าสำนวนการไต่สวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ฟ้องคดี ดังนั้น คำสั่งของนายกเทศมนตรีตำบลหนองสูงเหนือ และมติยกอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งได้พิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดีตามฐานความผิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีมติจึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แก่อุทธรณ์ว่า ประเด็นที่ ๑ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๙๒ ประกอบหนังสือ สำนักงาน ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๙.๖/ว ๔๕ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๙ เรื่อง แนวทางการดำเนินการทางวินัยพนักงานส่วนท้องถิ่น กรณี คณะกรรมการกฤษฎีกา มีความเห็นในเรื่องเสร็จที่ ๑๕๘/๒๕๕๑ สรุปว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐมีมูลความผิดทางวินัยหรือมูลความผิดทางอาญา นั้น ต้องปรากฏว่า มีความผิดตามคำกล่าวหาที่อยู่ในกรอบอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๙ (๓) ซึ่งมูลความผิดทางวินัยที่เกิดจากข้อเท็จจริงที่ได้จากการไต่สวนข้อเท็จจริง ส่วนการพิจารณาการกระทำนั้น มีมูลความผิดทางวินัยต้องพิจารณาตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหาว่าหากได้กำหนดให้การกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ การกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ และการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมเป็นความผิดทางวินัยด้วยแล้ว ผู้ถูกกล่าวหาต้องมีความผิดทางวินัยด้วย ดังนั้น มูลความผิดทางวินัยตามพระราชบัญญัติดังกล่าวจึงไม่ได้หมายความว่าความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่เท่านั้น เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งได้พิจารณาแล้วมีมติว่า ผู้ฟ้องคดีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายรัฐบาลอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงและฐานกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือนโยบายรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีมติในคราวประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๑ ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นการดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายกำหนดไว้โดยชอบแล้ว

กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี โดยไม่ได้พิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นไปตามข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย จึงเป็นการใช้ดุลพินิจที่ไม่เป็นธรรมกับผู้ฟ้องคดี นั้น เห็นว่า การที่เทศบาลตำบลหนองสูงเหนือได้มีคำสั่งไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการตามมติผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ชี้มูลความผิดวินัยร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ จึงเป็นการดำเนินการใช้อำนาจตามบทบัญญัติเฉพาะตามความ มาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบ

/คำวินิจฉัย...

คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๒/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ สรุปได้ว่า “อำนาจหน้าที่ของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการไต่สวนและวินิจฉัย ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๓๐๑ (๓) เพื่อดำเนินการต่อไป ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฯ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ไต่สวนและวินิจฉัยว่า เจ้าหน้าที่ ของรัฐกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่จึงเป็นอันยุติ องค์กรที่มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ จึงไม่อาจเปลี่ยนแปลงฐานความผิดทางวินัยตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ วินิจฉัยยุติแล้วให้เป็นประการอื่น ได้อีก ประกอบมติคณะรัฐมนตรี ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๓๖ สรุปได้ว่า การลงโทษผู้กระทำผิดวินัย ฐานทุจริต ต่อหน้าที่ราชการ หรือละทิ้งหน้าที่ราชการเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งควรลงโทษ เป็นไล่ออกจากราชการ การนำเงินที่ทุจริตไปแล้วมาคืนหรือมีเหตุอันควรปรานีอื่นใด ไม่เป็นเหตุ ลดหย่อนโทษเป็นปลดออกจากราชการ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการ ทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม บัญญัติว่า ในกรณีมีมูลความผิดทางวินัยเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิดแล้วมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาใดได้กระทำความผิด วินัย ให้ประธานกรรมการส่งรายงานเอกสารที่มีอยู่พร้อมทั้งความเห็นไปยัง ผู้บังคับบัญชา หรือ ผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น เพื่อพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิด ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอีก การที่เทศบาล ตำบลหนองสูงเหนือได้มีคำสั่ง ที่ ๕๕๑/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ เรื่องลงโทษ ไล่ออกจากราชการ ตามมติผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ชี้มูลความผิดวินัยร้ายแรง ฐานทุจริต ต่อหน้าที่ราชการ จึงเป็นการดำเนินการใช้อำนาจ ตามบทบัญญัติเฉพาะตามความ มาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยชอบแล้ว อีกทั้งไม่มีกฎหมายหรือระเบียบใด ให้อำนาจคณะกรรมการ พนักงานเทศบาลจังหวัดมุกดาหาร ในการใช้ดุลพินิจที่จะกำหนดฐานความผิดทางวินัยใหม่ได้ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีมติเห็นชอบให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ในคราวประชุม ครั้งที่ ๖/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๐ จึงเป็นการดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายกำหนดไว้ โดยชอบแล้ว

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษายืนตามศาลปกครองชั้นต้นและจำหน่ายคดี ออกจากสารบบความ

คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี คู่กรณีไม่ได้ยื่นคำแถลง เป็นหนังสือและไม่ได้แจ้งความประสงค์ให้ศาลจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี โดยศาลได้รับฟัง สรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์เป็น หนังสือของตุลาการผู้แถลงคดี

/ศาลปกครองสูงสุด...

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำอุทธรณ์ คำแก้อุทธรณ์ และพยานหลักฐานอื่นจากการแสวงหาข้อเท็จจริงของศาลแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า มูลคดีสืบเนื่องจากเทศบาลตำบลนิคมคำสร้อยได้ดำเนินโครงการก่อสร้างถนน ค.ส.ล. ตามเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๐ จำนวนสองโครงการ ดังนี้ ๑. โครงการก่อสร้างถนน ค.ส.ล. บ้านคำแสนสุข ถนน กม. ๑๓๖ ถึงขนาน ๕๐๐ เมตร หมู่ที่ ๑๓ ช่าง ๑ เทศบาลตำบลนิคมคำสร้อย โดยนายพรธวัช ณะแพทย์ นายกเทศมนตรีตำบลนิคมคำสร้อย ได้ทำสัญญาเลขที่ ๑๙/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๐ จ้างเหมาบริษัท ไท สหกิจคอนสตรัคชั่น (๑๙๙๓) จำกัด ทำการก่อสร้างถนน ค.ส.ล. ขนาดผิวจราจร กว้าง ๘ เมตร ยาว ๔๐๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร หรือพื้นที่ผิวจราจรรวมไม่น้อยกว่า ๓,๒๐๐ ตารางเมตร วงเงินงบประมาณ ๑,๙๖๕,๐๐๐ บาท โดยเริ่มสัญญาวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๐ สิ้นสุดสัญญาวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๐ โดยเทศบาลตำบลนิคมคำสร้อย มีคำสั่งที่ ๒๔/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๐ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจการจ้าง และนายพงษ์ศักดิ์ สิงห์สุดี เป็นผู้ควบคุมงาน ต่อมา ผู้รับจ้างได้มีหนังสือแจ้งเข้าดำเนินการเมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๐ แต่ยังไม่ได้เข้าดำเนินการแต่อย่างใด เนื่องจากนายพงษ์ศักดิ์ ผู้ควบคุมงานได้ทำบันทึก ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๐ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลนิคมคำสร้อย เพื่อขออนุมัติแก้ไขเปลี่ยนแปลงสัญญาจ้าง สรุปได้ว่า บริเวณสถานที่ก่อสร้างดังกล่าวเดิมเป็นถนนลาดยาง ๒ ชั้น ชั้นใต้ผิวยาง เป็นพื้นดินคลุก และหินลูกรังบดอัดแน่น ถนนสายดังกล่าวจึงสามารถที่จะรับน้ำหนักบรรทุกได้ ประกอบกับตามแบบแปลนของกรมการปกครอง เลขที่ ท.๑ - ๐๑ ได้กำหนดให้มีชั้นดินลูกรัง ซึ่งสามารถรับน้ำหนักบรรทุกได้ เห็นควรตัดทอนเงินค่าใช้จ่ายงานดินลูกรัง ตามบัญชีรายละเอียด กำหนดราคากลาง ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๐ และเพื่อประโยชน์ของทางราชการและส่วนรวม เห็นควรแก้ไขเปลี่ยนแปลง และตัดทอนปริมาณดินลูกรังพร้อมหักค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ รวมเป็นเงินที่จะต้องถูกหัก ๒๗๔,๖๙๘.๖๘ บาท โดยผู้รับจ้างยินยอมและตกลงหักค่าใช้จ่าย ซึ่งนายกเทศมนตรีตำบลนิคมคำสร้อยลงนามเห็นชอบให้ดำเนินการ ตามบันทึกแนบท้ายสัญญาจ้างเลขที่ ๑๙/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๐ เทศบาลตำบลนิคมคำสร้อย โดยมีนายกเทศมนตรีตำบลนิคมคำสร้อยลงนามในฐานะผู้ว่าจ้าง นายลม ลงนามในฐานะผู้รับจ้าง นายพงษ์ศักดิ์และผู้ฟ้องคดีลงนามในฐานะพยาน ผู้รับจ้างเริ่มเข้าปฏิบัติงานในวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๐ และเมื่อดำเนินการแล้วเสร็จ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ผู้รับจ้างจึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ส่งมอบงานจ้างดังกล่าว ซึ่งคณะกรรมการตรวจรับการจ้างเห็นว่า ผู้รับจ้างได้ดำเนินการก่อสร้างตามแบบแปลนแล้ว จึงตรวจรับงานจ้างตามใบตรวจรับงานจ้างเหมา ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๐ เรื่อง ตรวจรับงานจ้างโครงการก่อสร้างถนน ค.ส.ล.

/โครงการ...

โครงการที่ ๑ ว่า ผู้รับจ้างได้ดำเนินการตามแบบแปลนก่อสร้างและเอกสารสัญญาจ้าง และได้พร้อมกันตรวจรับเป็นที่ถูกต้องแล้ว เห็นควรเบิกจ่ายเงินจำนวน ๑,๙๖๕,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้รับจ้างต่อไป โดยมีผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ตรวจฎีกาตรวจสอบเอกสารประกอบฎีกาครบถ้วนถูกต้องแล้ว และลงลายมือชื่อในฐานะหัวหน้าหน่วยงานคลังว่า เห็นควรเบิกจ่ายตามจำนวนเงินดังกล่าวข้างต้นได้ อีกทั้งลงลายมือชื่อเป็นผู้มีอำนาจลงลายมือชื่อในใบถอน/เช็คธนาคารและเป็นเจ้าของงานการเงินและบัญชีลงลายมือชื่อเป็นผู้จ่ายเงิน พร้อมทั้งจัดทำเช็คธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๐๐๐๗๙๒๕ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ เพื่อเบิกจ่ายเงินจำนวน ๑,๙๖๕,๐๐๐ บาท ให้แก่บริษัท ไท สหกิจคอนสตรัคชั่น (๑๙๙๓) จำกัด ผู้รับจ้าง และ ๒. โครงการก่อสร้างถนน ค.ส.ล. สุขุมวิท ๖ บ้านเกษตรสมบูรณ์ - บ้านสุขสำราญ ช่วง ๒ เทศบาลตำบลนิคมคำสร้อย โดยนายกเทศมนตรีตำบลนิคมคำสร้อยได้ทำสัญญา เลขที่ ๒๗/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๐ จ้างเหมาบริษัท ไท สหกิจคอนสตรัคชั่น (๑๙๙๓) จำกัด ทำการก่อสร้างถนน ค.ส.ล. ขนาดผิวจราจร ค.ส.ล. กว้าง ๘ เมตร ยาว ๔๓๕ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร หรือมีพื้นที่ผิวจราจรรวมไม่น้อยกว่า ๓,๔๘๐ ตารางเมตร วงเงิน ๑,๙๒๖,๐๐๐ บาท เริ่มสัญญาวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๐ สิ้นสุดสัญญาจ้างวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๐ โดยเทศบาลตำบลนิคมคำสร้อย มีคำสั่ง ที่ ๒๓/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๐ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจการจ้าง และนายพงษ์ศักดิ์ ข่างผู้ควบคุมงาน ต่อมา นายพงษ์ศักดิ์ได้ทำบันทึกสำนักงานเทศบาลตำบลนิคมคำสร้อย ที่ มท ๕๒๒๐๔/ไม่ระบุ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๐ ขออนุมัติแก้ไขเปลี่ยนแปลงแบบแปลนของโครงการฯ เป็นขนาดความกว้าง ๖ เมตร ยาว ๕๘๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร หรือมีพื้นที่จราจร ค.ส.ล. ไม่น้อยกว่า ๓,๔๘๐ เมตร และเห็นควรตัดทอนค่าใช้จ่ายในการถมดินลูกรังบดอัดแน่นออกด้วยเหตุผลเดียวกันกับโครงการแรก แม้แก้ไขเปลี่ยนแปลงแบบรูปรายการแล้ว ต้องลดค่าจ้างลงเป็นเงินทั้งสิ้น ๓๙๒,๘๒๑.๐๐ บาท ซึ่งผู้รับจ้างยินยอมให้หักค่าใช้จ่ายดังกล่าวโดยไม่เรียกร้องสิทธิใด ๆ จากผู้ว่าจ้าง เทศบาลตำบลนิคมคำสร้อย จึงได้จัดทำบันทึกแนบท้ายสัญญาจ้างเลขที่ ๒/๒๕๕๐ (ที่ถูกต้องคือ ๒๗/๒๕๕๐) ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๐ แก้ไขเปลี่ยนแปลงแบบแปลนของโครงการดังกล่าว โดยที่ผู้ว่าจ้างผู้รับจ้างและพยานชุดเดียวกับโครงการที่ ๑ จากนั้น ผู้รับจ้างได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐ ส่งมอบงานจ้างว่า การดำเนินงานเสร็จเรียบร้อยแล้ว แต่ยังไม่ปรากฏว่ามีการตรวจรับงานจ้างแต่อย่างใด

ต่อมา ระหว่างการก่อสร้างถนน ค.ส.ล. ตามโครงการดังกล่าวข้างต้น นายสังวาล สุวะไกล ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านฝ่ายปกครอง หมู่ที่ ๑๐ ตำบลนาออก ได้มีหนังสือร้องเรียน ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ขอให้ระงับการก่อสร้างถนนคอนกรีตดังกล่าวไว้ชั่วคราว และนายสนิท เจริญวัย ประธานชุมชนเกษตรสมบูรณ์ ก็ได้มีหนังสือร้องเรียน ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๐

/ขอความอนุเคราะห์...

ขอความอนุเคราะห์ระงับโครงการก่อสร้างถนน ค.ส.ล. สุขาภิบาล ๖ จากนั้น นายคมน์เดช หรือ บุญเรือง โสมรักษ์ นายกเทศมนตรีตำบลนิคมคำสร้อย จึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งเทศบาลตำบลนิคมคำสร้อย ที่ ๑๘๗/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๐ และแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติม ตามคำสั่งเทศบาลตำบลนิคมคำสร้อย ที่ ๑๘๒/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๐ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงโครงการก่อสร้าง ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๐ คณะกรรมการฯ ดำเนินการสอบสวนแล้วรายงานผลการสอบสวนไปยังนายกเทศมนตรีตำบลนิคมคำสร้อย ตามบันทึกสำนักงานเทศบาลตำบลนิคมคำสร้อย ที่ มท ๕๒๒๐๔/ไม่ระบุ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๐ ดังนี้ ๑. การก่อสร้างถนน ค.ส.ล. บ้านคำแสนสุข ช่วงที่ ๑ ถนนดังกล่าว ไม่ได้บดอัดดินเดิม ไม่ลงลูกรังและบดอัดแน่น ไม่ได้บ่มคอนกรีตด้วยน้ำยาเคมี ไม่ลงลูกรังไหลทาง ไฟฟ้าส่องสว่างไม่มีในแบบแปลนสัญญาจ้าง โดยคณะกรรมการตั้งข้อสังเกตว่า ตามสัญญาจ้างไม่ได้รับรายการปริมาณงานก่อสร้างแต่อย่างใด และไฟฟ้าสาธารณะไม่มีแบบแปลน ไม่สามารถตรวจสอบรูปแบบรายการได้ น่าจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ ๒. การก่อสร้างถนน ค.ส.ล. บ้านเกษตรสมบูรณ์ ช่วงที่ ๒ ไม่ได้ถมคันดินทาง ไม่ได้บดอัดดินเดิม ไม่ลงลูกรัง ไม่ได้ลงท่อ ค.ส.ล. ไม่ได้บ่มคอนกรีตด้วยน้ำยา โดยคณะกรรมการตั้งข้อสังเกตว่า ตามสัญญาจ้างและแบบแปลนให้ก่อสร้างถนน ค.ส.ล. ขนาดผิวจราจรกว้าง ๘ เมตร ยาว ๔๓๕ เมตร แต่ผู้รับจ้างก่อสร้างถนน ค.ส.ล. ขนาดผิวจราจร ๖ เมตร ยาว ๕๘๐ เมตร ไม่เป็นไปตามสัญญาจ้างและรูปแบบรายการ อีกทั้งไหลทางกว้างเฉลี่ยไม่ถึง ๑ เมตร ถนน ค.ส.ล. คดงอไม่ตรงตามแบบ จากการตรวจสอบบันทึกรายงานผลการควบคุมงานโครงการก่อสร้าง ในวันที่คณะกรรมการไปตรวจสอบข้อเท็จจริง ณ สถานที่ก่อสร้าง นายพงษ์ศักดิ์ผู้ควบคุมงาน ไม่ได้ชี้แจงถึงข้อเปลี่ยนแปลงแก้ไขโครงการและไม่นำเอกสารที่เกี่ยวข้องมาแสดงต่อคณะกรรมการแต่อย่างใด

จากเหตุการณ์ร้องเรียนและการตรวจสอบดังกล่าวเป็นเหตุให้เทศบาลตำบลนิคมคำสร้อยไม่มีการเบิกจ่ายเงินค่าจ้างให้แก่ผู้รับจ้าง ต่อมา เมื่อวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ บริษัท เจษฎา ๒๙ จำกัด (ชื่อเดิมบริษัท ไท สหกิจคอนสตรัคชั่น (๑๙๙๓) จำกัด จดทะเบียนเปลี่ยนชื่อใหม่เมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๒) ผู้รับจ้าง ได้ยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองขอนแก่น) เพื่อขอให้ศาลพิพากษาให้เทศบาลตำบลนิคมคำสร้อยจ่ายค่าจ้างตามสัญญาดังกล่าว เป็นคดีหมายเลขดำที่ ๒๓/๒๕๕๕ หมายเลขแดงที่ ๒๒๔/๒๕๕๗ และคดีหมายเลขดำที่ ๒๔/๒๕๕๕ หมายเลขแดงที่ ๒๒๕/๒๕๕๗ โดยศาลได้มีคำพิพากษาเมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๗ ให้เทศบาลตำบลนิคมคำสร้อยจ่ายค่าจ้างให้ผู้รับจ้าง คดีถึงที่สุดสืบเนื่องจากศาลมีคำพิพากษาในคดีดังกล่าวได้มีการร้องเรียนกล่าวหาต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า

/นายพรวัช...

นายพรวัช ณะแพทย์ นายกเทศมนตรีตำบลนิคมคำสร้อย กับพวก ซึ่งรวมผู้ฟ้องคดีด้วยว่า
 กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ กรณีก่อสร้าง
 ถนน ค.ส.ล. ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๑๙/๒๕๕๐ และสัญญาจ้างเลขที่ ๒๗/๒๕๕๐ ไม่ถูกต้อง
 ตามแบบแปลน ปลอมและใช้เอกสารแนบท้ายสัญญาจ้างทั้ง ๒ ฉบับ เพื่อใช้เป็นหลักฐาน
 ในการเบิกจ่ายเงิน เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุม
 ครั้งที่ ๕๘๐ - ๔๘/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ได้มีมติให้ไต่สวนข้อเท็จจริง
 กรณีความผิดตามข้อกล่าวหา และได้มีคำสั่งให้ไต่สวนข้อเท็จจริง ที่ ๖๕๗/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๐
 พฤศจิกายน ๒๕๕๗ โดยแต่งตั้งองค์คณะพนักงานไต่สวนเพื่อให้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงขึ้น
 และได้แจ้งคำสั่งแต่งตั้งองค์คณะพนักงานไต่สวนดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีกับพวกทราบ โดยผู้ฟ้องคดี
 รับทราบคำสั่งเมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๗ โดยผู้ฟ้องคดีไม่ประสงค์จะคัดค้านองค์คณะพนักงาน
 ไต่สวน จากนั้นองค์คณะพนักงานไต่สวนได้แจ้งข้อกล่าวหาและข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำ
 ความผิด รวมทั้งสิทธิในการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและการนำพยานเข้าสืบแก้ข้อกล่าวหาให้
 ผู้ฟ้องคดีทราบ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้รับทราบบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาในวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๙
 และผู้ฟ้องคดีชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือในวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙ โดยไม่ปรากฏว่า
 ผู้ฟ้องคดีได้อ้างพยานบุคคลหรืออ้างพยานเอกสารหลักฐานอื่นใดเพิ่มเติมประกอบคำชี้แจงแก้
 ข้อกล่าวหาดังกล่าว องค์คณะพนักงานไต่สวนได้ไต่สวนพยานบุคคลและรวบรวมพยานเอกสาร
 ที่เกี่ยวข้องทั้งหมดไว้แล้วมาตรวจดูจึงปรากฏเอกสารที่เกี่ยวข้องดังกล่าว จากนั้นเมื่อพนักงานไต่สวน
 ได้รวบรวมพยานหลักฐานและจัดทำสำนวนการไต่สวนเสร็จสิ้นแล้ว องค์คณะพนักงานไต่สวน
 ได้เสนอสำนวนการไต่สวนให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในคราวประชุม
 ครั้งที่ ๘๕๗ - ๒๘/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๐ ได้พิจารณาข้อเท็จจริงและ
 พยานหลักฐานตามสำนวนการไต่สวนประกอบกับคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาในส่วนของผู้ฟ้องคดีแล้ว
 มีมติเป็นเอกฉันท์ เห็นชอบตามความเห็นขององค์คณะพนักงานไต่สวน การกระทำของผู้ฟ้องคดี
 มีมูลความผิดทางวินัย ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเอง
 หรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย
 ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหาย
 แก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง
 ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดมุกดาหาร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไข
 ในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์
 ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๔๔ ข้อ ๓ ข้อ ๖ และข้อ ๑๙ วรรคสอง และมีมูลความผิดทางอาญา
 ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ มาตรา ๑๖๒ (๔) ประกอบมาตรา ๘๖ และมาตรา ๙๑

/จึงให้...

จึงให้ส่งรายงานเอกสารและความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชา เพื่อพิจารณาโทษทางวินัยกับผู้ฟ้องคดี และไปยังอัยการสูงสุด เพื่อดำเนินคดีอาญาในศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีตามฐานความผิดดังกล่าว ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙๒ และมาตรา ๙๗ แล้วแต่กรณี ต่อมา ประธานผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ส่งรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงให้นายกเทศมนตรีตำบลหนองสูงเหนือพิจารณาดำเนินการทางวินัยกับผู้ฟ้องคดี เมื่อนายกเทศมนตรีตำบลหนองสูงเหนือพิจารณาสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แล้ว จึงรายงานความเห็นการพิจารณาลงโทษผู้ฟ้องคดีต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๐ เห็นชอบให้เทศบาลตำบลหนองสูงเหนือลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ นายกเทศมนตรีตำบลหนองสูงเหนือจึงมีคำสั่งเทศบาลตำบลหนองสูงเหนือที่ ๕๕๑/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับคำสั่งลงโทษดังกล่าว จึงได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งต่อประธานผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๐ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๑ ระเบียบวาระที่ ๕.๘ ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี และมีหนังสือ ที่ มท ๐๐๒๓.๒/๖๙๕๖ ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย และการไต่สวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ไม่ได้ให้โอกาสผู้ฟ้องคดีได้นำพยานหลักฐานมาสืบเพื่อหักล้างหรือแก้ข้อกล่าวหาตามนัยมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ต่อมา ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษายกฟ้อง ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นพ้องด้วย จึงยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาดังกล่าวต่อศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องประกอบไปด้วยแล้ว

คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๑ ที่ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า เมื่อศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่มีอำนาจวินิจฉัยชี้มูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้ฟ้องคดี ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรงและฐานกระทำอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

/อย่างร้ายแรง...

อย่างร้ายแรง กรณีจึงไม่ต้องด้วยมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ อันมีผลผูกพันให้เทศบาลตำบลหนองสูงเหนือ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต้องถือเอารายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงและความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในความผิดฐานดังกล่าวมาเป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยได้โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยก่อน ดังนี้ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กล่าวหา ประกอบกับผู้ฟ้องคดีไม่มีอำนาจหน้าที่ในฐานะเจ้าหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเกี่ยวกับการแก้ไขงานจ้างตามสัญญาจ้างที่พิพาท เป็นแต่เพียงลงลายมือชื่อในบันทึกแนบท้ายสัญญาจ้างเลขที่ ๑๙/๒๕๕๐ และเลขที่ ๒๗/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๐ ในฐานะพยานเท่านั้น การแก้ไขสัญญาเป็นอำนาจของนายกเทศมนตรีตำบลนิคมคำสร้อยในฐานะผู้สั่งจ้าง ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ได้กระทำความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชี้มูลความผิด การที่เทศบาลตำบลสูงเหนือมีคำสั่งลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการตามคำสั่งที่ ๕๕๑/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มิได้อุทธรณ์คัดค้านคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีอำนาจวินิจฉัยชี้มูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้ฟ้องคดี ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาลอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรงและฐานกระทำอื่นใดอันได้ชื่อว่า เป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงหรือไม่ อย่างไร เป็นแต่เพียงโต้แย้งในชั้นทำคำแก้อุทธรณ์เท่านั้น ข้อเท็จจริงจึงรับฟังเป็นที่ยุติตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่มีอำนาจวินิจฉัยชี้มูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้ฟ้องคดีในฐานอื่นที่มีใช้ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ อันเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการนั้น

คดีจึงมีปัญหาต้องพิจารณาตามอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ อันเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งใช้บังคับขณะนั้น บัญญัติว่า “ทุจริตต่อหน้าที่” หมายความว่า ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในพฤติการณ์ที่อาจทำให้ผู้อื่นเชื่อว่ามีตำแหน่งหรือหน้าที่ซึ่งที่ตนมิได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้น หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งนี้ เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น ประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดมุกดาหาร เรื่อง

/หลักเกณฑ์...

หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๔๔ ซึ่งใช้บังคับในขณะที่เกิดข้อพิพาท ข้อ ๓ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า พนักงานเทศบาลต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม วรรคสาม กำหนดว่า การปฏิบัติหรือ ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มีควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการและเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

จากบทบัญญัติดังกล่าวเห็นได้ว่า การจะพิจารณาว่าการกระทำใดที่จะถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการนั้น จะต้องปรากฏองค์ประกอบของการกระทำความผิด ๔ ประการ กล่าวคือ ๑. บุคคลผู้กระทำต้องมีหน้าที่ราชการที่จะต้องปฏิบัติ ๒. ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ ซึ่งคำว่า โดยมิชอบ หมายความว่า ไม่เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ หรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ๓. เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มีควรได้ ซึ่งคำว่า ประโยชน์ที่มีควรได้ หมายความว่า สิ่งที่ได้รับอันเป็นคุณแก่ผู้ที่ได้รับที่อาจเป็นทรัพย์สินหรือประโยชน์อย่างอื่นที่มีใช้ทรัพย์สินก็ได้ โดยไม่มีสิทธิโดยชอบธรรมที่จะได้รับประโยชน์ใด ๆ ตอบแทนจากการปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่นั้น และ ๔. โดยมีเจตนาทุจริต ซึ่งคำว่า โดยทุจริต ตามมาตรา ๑ (๑) แห่งประมวลกฎหมายอาญา หมายความว่า เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น ประกอบกับการพิจารณาว่าการกระทำความผิดที่จะเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการหรือไม่นั้น จะต้องพิจารณาไปถึงเจตนาของผู้กระทำด้วยว่ามีเจตนาทุจริตในการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมุ่งหมายที่จะให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มีควรได้หรือไม่ด้วย

คดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นที่ยุติแล้วว่า มูลเหตุสืบเนื่องจากเทศบาลตำบลนิคมคำสร้อย อำเภอนิคมน้ำคำสร้อย จังหวัดมุกดาหาร ได้ดำเนินโครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก (ค.ส.ล.) ตามเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ดังนี้ ๑. โครงการก่อสร้างถนน ค.ส.ล. บ้านคำแสนสุข ถนน กม. ๑๓๖ ถึงขนาน ๕๐๐ เมตร หมู่ที่ ๑๓ ช่วง ๑ และ ๒. โครงการก่อสร้างถนน ค.ส.ล. สุขาภิบาล ๕ บ้านเกษตรสมบูรณ์ - บ้านสุขสำราญ (ช่วง ๒) โดยเทศบาลตำบลนิคมคำสร้อยได้ทำสัญญาจ้างเลขที่ ๑๙/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๐ และสัญญาจ้างเลขที่ ๒๗/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๐ ว่าจ้างบริษัทไท สหกิจคอนสตรัคชั่น (๑๙๙๓) จำกัด ให้ดำเนินการก่อสร้างทั้งสองโครงการ ขณะเกิดเหตุพิพาทผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี ๕ สังกัดเทศบาลตำบลนิคมคำสร้อย อำเภอนิคมน้ำคำสร้อย จังหวัดมุกดาหาร ตามคำสั่ง ที่ ๒๑๐/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐ โดยอาศัยอำนาจตามคำสั่ง ที่ ๙/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๐ เรื่อง มอบหมายหน้าที่การงานให้พนักงานเทศบาล ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้างของเทศบาลตำบลนิคมคำสร้อย (ครั้งที่ ๒) และคำสั่ง ที่ ๑๕๙/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๑ เรื่อง มอบหมายหน้าที่

/การงาน...

การงานให้พนักงานและพนักงานจ้างเทศบาลตำบลนครพนมคำสร้อย และเป็นหัวหน้าหน่วยงานคลัง ผู้ฟ้องคดี จึงมีฐานะเป็นหัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุ ตามข้อ ๕ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของ หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งกำหนดให้ผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่ตรวจสอบเกี่ยวกับการเบิกจ่ายทุกประเภท ควบคุมและจัดทำทะเบียนงบประมาณรายจ่าย จัดทำเช็คและจัดทำเอกสาร การจ่ายเงิน จ่ายเงิน และตรวจสอบหลักฐานใบสำคัญคู่จ่าย รวบรวมเอกสารหลักฐานจัดทำฎีกาของ ทุกกองงาน/ฝ่าย/ส่วน/งาน และงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมายเพื่อให้เป็นไป ตามกฎหมายและระเบียบต่าง ๆ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานการเงินและ บัญชี ๕ รักษาการหัวหน้าส่วนการคลัง และเป็นหัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุ ซึ่งการปฏิบัติงานในฐานะ หัวหน้างาน นั้น ผู้ฟ้องคดีต้องมีความรู้ความสามารถด้านการพัสดุเป็นอย่างดีเพื่อกำกับ แนะนำ ตรวจสอบ การปฏิบัติงานของผู้ร่วมปฏิบัติงาน โดยใช้ความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ และความชำนาญงาน ด้านการพัสดุก่อนข้างสูง เนื่องจากหัวหน้างานมีงานในความรับผิดชอบที่หลากหลาย ปฏิบัติงานที่ต้อง ตัดสินใจ หรือแก้ไขปัญหาในงานที่ค่อนข้างยากมาก และยังคงปฏิบัติงานอื่นตามที่ผู้บังคับบัญชา มอบหมาย ดังนี้ ผู้ฟ้องคดีย่อมต้องทราบถึงขั้นตอน วิธีการ และแนวปฏิบัติของทางราชการเกี่ยวกับ การจัดทำสัญญาจ้างประเภทต่าง ๆ และการแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการพัสดุ เมื่อผู้ฟ้องคดีรับว่า ไม่เคยได้รับรายงานเรื่องการเปลี่ยนแปลงแก้ไขสัญญาในโครงการที่พิพาท หรือปัญหา อุปสรรคใด ๆ อันเป็นเหตุให้ต้องมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อกำหนดในสัญญาหรือแบบแปลนการก่อสร้าง จากคณะกรรมการตรวจการจ้างผู้มีหน้าที่ให้ทราบมาก่อน โดยเฉพาะนายพงษ์ศักดิ์ ซึ่งมีหน้าที่เป็นช่าง ผู้ควบคุมงาน และนางสาวสุรางค์รัตน์ ซึ่งเป็นประธานคณะกรรมการตรวจการจ้างของโครงการที่พิพาท ดังกล่าว ปฏิบัติงานในหน่วยงานเดียวกับผู้ฟ้องคดีซึ่งมีหน้าที่ร่วมกันบริหารสัญญาจ้างก่อสร้างที่พิพาท ตามที่กฎหมายกำหนด เจ้าหน้าที่ทั้งสองรายดังกล่าวก็ไม่เคยแจ้งเหตุแก้ไขเปลี่ยนแปลงสัญญาจ้าง ก่อสร้างให้ผู้ฟ้องคดีทราบเช่นกัน แต่เมื่อนายพงษ์ศักดิ์นำบันทึกแนบท้ายสัญญาจ้างก่อสร้างที่พิพาท ทั้งสองฉบับมาให้ผู้ฟ้องคดีลงลายมือชื่อ โดยที่การแก้ไขเปลี่ยนแปลงสัญญาจ้างก่อสร้างนั้น ผู้ควบคุมงาน จะต้องมีการรวบรวมข้อมูลสรุปปัญหาและข้อเท็จจริง รายงานปัญหาหรืออุปสรรคและเสนอการแก้ไข พร้อมรายงานคณะกรรมการตรวจรับพัสดุเพื่อเสนอความเห็นต่อหน่วยงานเจ้าของสัญญา ผู้มีอำนาจ แก้ไขสัญญาจะพิจารณาว่ามีเหตุอันควรแก้ไขสัญญาหรือไม่อย่างไร หากเห็นชอบตามเสนอจะต้องให้ ฝ่ายกฎหมายตรวจสอบร่างแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาก่อนแล้วผู้มีอำนาจพิจารณาอีกครั้งหากเห็นชอบให้ หน่วยงานเจ้าของสัญญาจัดทำสัญญาแก้ไขเพิ่มเติม ผู้ว่าจ้างและผู้รับจ้างลงนามสัญญาแก้ไขเพิ่มเติม สำเนาแจกผู้ที่เกี่ยวข้อง และจัดส่งให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินทราบ ซึ่งโดยปกติวิสัยของการปฏิบัติ หน้าที่ในฐานะหัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุและเจ้าหน้าที่ผู้บริหารสัญญา ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ เมื่อได้รับเอกสารจาก นายพงษ์ศักดิ์แล้ว ผู้ฟ้องคดีย่อมต้องตรวจสอบความถูกต้องของเอกสารก่อนและเมื่อได้ตรวจสอบแล้ว

/ไม่พบรายงาน...

ไม่พบรายงานปัญหาหรืออุปสรรคจากผู้ควบคุมงานหรือความเห็นของคณะกรรมการตรวจการจ้างที่เป็นต้นเรื่องในการจัดทำบันทึกแนบท้ายสัญญาจ้างที่พิพาทนี้ ผู้ฟ้องคดีย่อมต้องทราบว่าการดำเนินการดังกล่าวไม่เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุฯ แต่ก็ได้ทำท้วงหรือมีข้อสังเกตใด ๆ ผู้ฟ้องคดีกลับลงลายมือชื่อในบันทึกแนบท้ายสัญญาจ้างทั้งสองฉบับโดยละเอียด ไม่ตรวจสอบเอกสารดังกล่าวก่อน แม้แต่วิญญูชนทั่วไปก่อนจะลงลายมือชื่อในเอกสารทางราชการใด ย่อมต้องตรวจสอบความถูกต้องของเอกสารนั้น ๆ เสียก่อน เมื่อผู้ฟ้องคดีเป็นหัวหน้างานพัสดุและการลงลายมือชื่อในเอกสารซึ่งเป็นเอกสารของทางราชการและเกี่ยวข้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาจ้างก่อสร้างอันเป็นงานในความรับผิดชอบของตนเองในฐานะหัวหน้างานพัสดุ ผู้ฟ้องคดีย่อมต้องใช้ความระมัดระวังเป็นพิเศษในการตรวจสอบความถูกต้องของเอกสารว่าได้ดำเนินการเป็นไปตามขั้นตอนวิธีการที่กฎหมายกำหนดหรือไม่ อย่างไร เพื่อเสนอเอกสารต่าง ๆ ประกอบการพิจารณาของนายกเทศมนตรีตำบลนิคมคำสร้อยในฐานะหัวหน้าหน่วยงานซึ่งเป็นข้าราชการการเมืองและต้องอาศัยผู้ฟ้องคดีในฐานะหัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุซึ่งมีความเชี่ยวชาญในงานดังกล่าว รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องเป็นอย่างดี การที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าอำนาจในการแก้ไขเปลี่ยนแปลงสัญญาจ้างเป็นอำนาจของนายกเทศมนตรีในฐานะคู่สัญญา ผู้ฟ้องคดีเพียงแต่ลงนามในฐานะพยานเท่านั้น อีกทั้งยังอ้างว่า ตนไม่ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับหนังสือฉบับลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๐ ของนายหอม อรุบุตร กับพวก ที่ขอให้เทศบาลตำบลนิคมคำสร้อยดำเนินการก่อสร้างถนน ค.ส.ล. ให้จัดบ้านเกษตรสมบูรณ์ - สุขสำราญ และไม่ทราบรายงานผลการควบคุมงานก่อสร้างโครงการดังกล่าว ระหว่างสัปดาห์ที่ ๒ (ระหว่างวันที่ ๑๗ ถึง ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๐) ถึงสัปดาห์ที่ ๑๓ (ระหว่างวันที่ ๒ ถึง ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐) ตามที่ได้มีหนังสือร้องเรียน เนื่องจากเป็นขั้นตอนของช่างผู้ควบคุมงาน ซึ่งช่างผู้ควบคุมงานก็ได้รายงานฝ่ายงานพัสดุทราบ และขั้นตอนดังกล่าวยังไม่ถึงขั้นตอนการเบิกจ่ายเงินผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจทราบได้นั้น เมื่อศาลได้วินิจฉัยแล้วว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่ปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการว่าด้วยการพัสดุ ผู้ฟ้องคดีไม่อาจปฏิเสธความรับผิดชอบงานในหน้าที่ของตนได้ นอกจากนี้ผู้ฟ้องคดียังมีหน้าที่ตรวจสอบและเก็บรักษาสัญญาจ้างหนังสือโต้ตอบ บันทึกย่อเรื่องเกี่ยวกับงานพัสดุ ใบสำคัญหลักฐานและเอกสารเกี่ยวกับพัสดุ เพื่อให้มีความถูกต้องเรียบร้อยและใช้เป็นหลักฐานอ้างอิงในอนาคตแต่ผู้ฟ้องคดีก็หาได้ปฏิบัติเช่นนั้นไม่ ดังปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ฟ้องคดีมิได้เก็บบันทึกแนบท้ายสัญญาจ้างเลขที่ ๑๙/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๐ และบันทึกแนบท้ายสัญญาจ้างเลขที่ ๒๗/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๐ ทั้งสองฉบับไว้ โดยมีนายพงษ์ศักดิ์เป็นผู้ถือสัญญาไว้แทน และมีได้นำส่งบันทึกแนบท้ายสัญญาทั้งสองฉบับต่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินและสรรพากรตามขั้นตอนที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวกำหนดซึ่งจากการที่ผู้ฟ้องคดีไม่ดำเนินการดังกล่าวย่อมส่งผลให้เกิดปัญหาการตรวจรับงาน การควบคุมงาน แม้จะมีใช้ความผิดของผู้ฟ้องคดีเพียงฝ่ายเดียวแต่มีฝ่ายโยธา

/ของเทศบาล...

ของเทศบาลที่จะต้องดำเนินการเบื้องต้น การสำรวจพื้นที่ การจัดทำแบบรูปารายการ การประมาณราคากลาง รวมทั้งใบเสนอราคา ซึ่งหากดำเนินการโดยถูกต้องตามหลักวิชาชีพช่าง เพื่อเสนอให้แก่ผู้ฟ้องคดีในฐานะหัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุ ย่อมจะไม่เกิดความผิดพลาดบกพร่องดังที่เกิดขึ้นในคดีนี้ กรณีจึงเห็นว่าข้ออ้างตามอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีในส่วนนี้ฟังไม่ขึ้น นอกจากนี้ การเบิกจ่ายเงินแก่ผู้รับจ้างในโครงการแรก ผู้ฟ้องคดีรับว่าในระหว่างการปฏิบัติตามสัญญา นางพงษ์ศักดิ์เสนอขอให้มีการลดค่างานตามสัญญาจ้างเลขที่ ๑๙/๒๕๕๐ ให้ตัดทอนดินลูกรังตามแบบแปลน และสัญญาจ้างเลขที่ ๒๗/๒๕๕๐ ก่อสร้างถนน ค.ส.ล. สุขาภิบาล ๖ บ้านเกษตรสมบูรณ์ (ช่วงที่ ๒) นายพงษ์ศักดิ์ได้เสนอขออนุมัติให้แก่ไขเปลี่ยนแปลงขนาดผิวจราจรเป็น ๖.๐๐ เมตร ยาว ๕๘๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตรหรือมีพื้นที่ผิวจราจร ค.ส.ล. รวมไม่น้อยกว่า ๓,๔๘๐ ตารางเมตร และตัดทอนปริมาณงานดินถมและงานดินลูกรังบดอัดแน่นอนออกจากรายการประมาณราคาก่อสร้าง ซึ่งนายพงษ์ศักดิ์ได้ประมาณราคาเปรียบเทียบราคาถนน ค.ส.ล. กว้าง ๖ เมตร คิดเป็นเงินจำนวน ๑,๙๒๗,๑๕๐ บาท โดยผู้ฟ้องคดีลงชื่อในฐานะพยานในบันทึกแนบท้ายสัญญาทั้งสองฉบับ สำหรับโครงการที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๐ ผู้รับจ้างได้มีหนังสือแจ้งเข้าดำเนินการตามสัญญา ต่อมา ผู้รับจ้างส่งมอบงานเมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๐ คณะกรรมการตรวจรับการจ้างตรวจรับเมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๐ และเห็นว่าผู้รับจ้างดำเนินการถูกต้องตามสัญญาแล้ว จึงเสนอนายกเทศมนตรีตำบลนิคมคำสร้อยให้ดำเนินการเบิกจ่ายค่าจ้างเป็นเงินจำนวน ๑,๙๖๕,๐๐๐ บาท แก่ผู้รับจ้างต่อไป สำหรับโครงการที่ ๒ ภายหลังจากผู้รับจ้างได้แจ้งขอเข้าดำเนินการตามสัญญาผู้รับจ้างยังมิได้เริ่มงานทันที แต่ได้เริ่มเข้าพื้นที่เมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ปรากฏตามรายงานประจำวันงานก่อสร้างลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ต่อมา วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ได้มีประชาชนยื่นหนังสือขอให้ระงับการก่อสร้างถนน ค.ส.ล. สุขาภิบาล ๖ เนื่องจากการก่อสร้างไม่เป็นไปตามแบบแปลน ผู้รับจ้างได้มีหนังสือส่งมอบงานเมื่อวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐ โดยที่คณะกรรมการตรวจรับการจ้างได้ตรวจรับงานไว้แล้ว เมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๐ แต่ยังมีได้มีการเบิกจ่ายค่าจ้างแต่อย่างใด เมื่อพิเคราะห์หลักฐานการเบิกจ่ายเงินซึ่งนายพรวัช ณะแพทย์ นายกเทศมนตรีตำบลนิคมคำสร้อยได้วางฎีกาเบิกจ่ายเงินค่าจ้างต่อผู้ฟ้องคดีในฐานะหัวหน้ากองคลัง โดยอำนาจหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีตามข้อ ๔๐ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงินและการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งกำหนดให้การเบิกเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้หน่วยงานผู้เบิกขอเบิกกับหน่วยงานคลังโดยให้หัวหน้าหน่วยงานผู้เบิกเป็นผู้ลงลายมือชื่อเบิกเงินและให้วางฎีกาตามแบบที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกำหนด การเบิกเงินต้องมีหลักฐานการเบิกเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ และให้ผู้เบิกลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้องในหลักฐานการเบิกที่เป็นภาพถ่ายหรือสำเนาทุกฉบับ และผู้ฟ้องคดีซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบเอกสารประกอบฎีกาจะต้องตรวจสอบเอกสารตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๔๘ ของระเบียบดังกล่าว ประกอบด้วย (๑) สัญญาซื้อทรัพย์สิน หรือจ้าง

/ทำของ...

ทำของหรือเอกสารอื่นอันเป็นหลักฐานแห่งหนี้ เช่น หลักฐานการสั่งซื้อ หรือสั่งจ้าง (๒) ใบแจ้งหนี้หรือใบส่งมอบทรัพย์สินหรือมอบงานและ (๓) เอกสารแสดงการตรวจรับทรัพย์สิน หรือตรวจรับงาน ให้ถูกต้องครบถ้วนก่อนเสนอขออนุมัติเบิกจ่ายต่อนายกเทศมนตรีตำบลนิคมคำสร้อย แต่เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีรับว่าในระหว่างการจัดจ้างโครงการก่อสร้างทั้งสองโครงการผู้ฟ้องคดีได้รับทราบว่ามี การแก้ไขสัญญาโดยนายพงษ์ศักดิ์ ช่างผู้ควบคุมงานเสนอต่อนายกเทศมนตรีตำบลนิคมคำสร้อย ขณะนั้น ให้ตัดทอนปริมาณดินลูกรังลงตามแบบแปลน ท.๑ - ๐๑ ทำให้ปริมาณงานในส่วนนี้ลดลง ผู้ฟ้องคดียอมทราบดีว่าเมื่อถึงขั้นตอนการเบิกจ่ายเงินค่างานในส่วนนี้ย่อมลดลงตามการปรับแก้สัญญาจ้าง แต่จากเอกสารประกอบการเบิกจ่ายเงินดังกล่าวมาข้างต้นผู้ฟ้องคดีกลับรับรองความถูกต้องของเอกสารดังกล่าว และเสนอให้นายกเทศมนตรีตำบลนิคมคำสร้อยเบิกจ่ายเงินเต็มจำนวนตามสัญญาแก่ผู้รับจ้างโดยไม่เป็นไปตามบันทึกแนบท้ายสัญญาจ้าง

เมื่อพิจารณาพฤติการณ์แห่งการกระทำของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวจึงรับฟังได้ว่าผู้ฟ้องคดีได้ร่วมกันกับนายพรวัช นายพงษ์ศักดิ์ และนายลม จัดทำบันทึกแนบท้ายสัญญาจ้างเลขที่ ๑๙/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๐ และบันทึกแนบท้ายสัญญาจ้างเลขที่ ๒๗/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๐ โดยผู้ฟ้องคดีได้ลงลายมือชื่อในบันทึกดังกล่าวในฐานะพยานว่ามี การแก้ไขเปลี่ยนแปลงแบบแปลนการก่อสร้างของโครงการดังกล่าวในวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๐ เพื่อให้เชื่อว่าบันทึกดังกล่าวมีการจัดทำขึ้นจริงในวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๐ และผู้รับจ้างได้ดำเนินการก่อสร้างเป็นไปตามบันทึกแนบท้ายสัญญาจ้างทั้งสองฉบับดังกล่าว อันมีลักษณะเป็นการช่วยเหลือผู้รับจ้างให้ไม่ต้องจ่ายค่าเสียหายที่เกิดจากการไม่ปฏิบัติตามสัญญาจ้างที่พิพาททั้งสองฉบับ เป็นเหตุให้เทศบาลตำบลนิคมคำสร้อยได้รับความเสียหายจากการได้รับงานที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนดในสัญญาจ้าง และต้องชดใช้ดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปีของต้นเงินของเงินค่าจ้างก่อสร้างที่ผู้รับจ้างดำเนินการก่อสร้างไม่ถูกต้องตามสัญญา เป็นเงินจำนวน ๑,๖๑๕,๐๖๑.๑๐ บาท ตามคำพิพากษาศาลปกครองขอนแก่น คดีหมายเลขแดงที่ ๒๒๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๗ และเป็นการช่วยเหลือผู้รับจ้างไม่ต้องจ่ายค่าเสียหายที่เกิดจากการไม่ปฏิบัติตามสัญญาจ้างเลขที่ ๒๗/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๐ คิดเป็นเงินรวมทั้งสิ้นจำนวน ๔๔๕,๖๔๗.๒๙ บาท เป็นเหตุให้เทศบาลตำบลนิคมคำสร้อยได้รับความเสียหายจากการได้รับงานที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนดในสัญญาจ้าง และต้องชดใช้ดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปีของต้นเงินของเงินค่าจ้างก่อสร้างที่ก่อสร้างไม่ถูกต้อง เป็นเงินทั้งสิ้นจำนวน ๑,๔๘๐,๓๕๒.๗๑ บาท ตามคำพิพากษาศาลปกครองขอนแก่นในคดีดังกล่าว และเป็นเหตุให้เทศบาลตำบลนิคมคำสร้อยได้รับความเสียหายจากการได้รับงานที่ไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการ และข้อกำหนดในสัญญาจ้างก่อสร้างถนน ค.ส.ล. ทั้งสองสัญญาดังกล่าว เมื่อได้วินิจฉัยมาโดยลำดับ กรณีจึงฟังได้ว่าผู้ฟ้องคดีมีเจตนาทุจริต การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงครบองค์ประกอบการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ อันเป็นความผิดวินัย

/อย่างร้ายแรง...

อย่างร้ายแรง ตามข้อ ๓ วรรคสาม ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดมุกดาหาร เรื่อง หลักเกณฑ์และ เงื่อนไขในการสอบสวน การลวงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๔๔ การที่เทศบาลตำบลหนองสูงเหนือได้มีคำสั่ง เทศบาลตำบลหนองสูงเหนือ ที่ ๕๕๑/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ลงโทษไล่ออกผู้ฟ้องคดี ออกจากราชการ ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยความเห็นชอบ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๐ อันเป็น การใช้ดุลพินิจโดยชอบด้วยกฎหมายและเป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๓๖ ที่กำหนดให้ลงโทษผู้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตเป็นไล่ออกจากราชการ ตามหนังสือ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว. ๒๓๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖ แล้ว ดังนี้ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๑ ที่ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นมติที่ชอบด้วยกฎหมายแล้วเช่นกัน

ส่วนกรณีที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่มีอำนาจชี้มูลความผิด ฐานอื่นนอกจากฐานทุจริต โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แก้อุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีอำนาจชี้มูลความผิด วินัยฐานอื่นนอกเหนือจากฐานทุจริตต่อหน้าที่ได้นั้น เห็นว่า อำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการ ใต้สวนข้อเท็จจริงและชี้มูลความผิดทางวินัยจึงมีเฉพาะความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการเท่านั้น ไม่อาจใต้สวนข้อเท็จจริงและชี้มูลความผิดทางวินัยฐานอื่นได้ ทั้งนี้ ตามนัยมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่เมื่อต่อมามีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง (๓) ให้รวมถึงความผิดที่เกี่ยวข้องกับการทุจริตด้วย โดยหากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ชี้มูลฐานทุจริตเป็นฐานแห่งการกระทำผิดวินัยมาก่อนแล้ว จึงมีอำนาจชี้มูลความผิดวินัยในฐานอื่นได้ ตามพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมปี พ.ศ. ๒๕๕๔ และปี พ.ศ. ๒๕๖๑ ดังนั้น เมื่อคดีนี้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีการแต่งตั้งองค์คณะใต้สวนในกรณี พิพากษาเมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ และมีมติชี้มูลความผิดทางวินัยผู้ฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๐ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีอำนาจชี้มูลความผิดวินัยฐานอื่นที่เกี่ยวข้องนอกเหนือ จากฐานทุจริตต่อหน้าที่ได้

สำหรับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีขอให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุม ครั้งที่ ๘๕๗ - ๒๘/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๐ วาระที่ ๓.๑๐ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ ผู้ฟ้องคดีนั้น เห็นว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าว เป็นการเตรียมการและการดำเนินการของ เจ้าหน้าที่เพื่อจัดให้มีคำสั่งทางปกครองต่อไป จึงเป็นการพิจารณาทางปกครอง โดยยังไม่มีผลกระทบ ต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของผู้ฟ้องคดี ในอันที่จะเป็นคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ใช่ผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้จากมติของ

/ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าว ที่จะมิสิทธิฟ้องขอให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ข้างต้น ทั้งนี้ ตามนัยมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ศาลจึงไม่อาจเพิกถอนมติดังกล่าวตามคำขอของผู้ฟ้องคดีได้ เมื่อได้วินิจฉัยเช่นนี้แล้ว ข้ออ้างอื่น ๆ ของผู้ฟ้องคดีจึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัย เพราะไม่ทำให้ผลของคดีเปลี่ยนแปลงไป

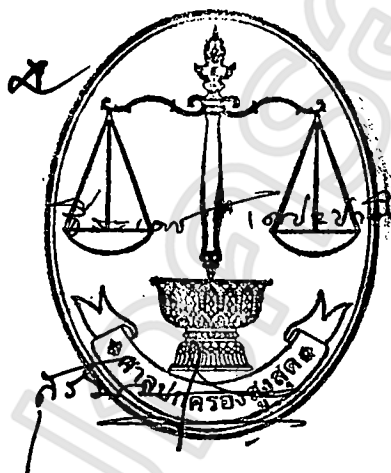
การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้องนั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย
พิพากษายืน

นางสิริกาญจน์ พานพิทักษ์
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

Signature

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายพงษ์ศักดิ์ กัมพูสิริ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายธีระเดช เตชะชาติ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสุรัตน์ พุ่มพวง
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมยศ วัฒนภิรมย์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

Signature

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายคะนิง จันทร์สงเคราะห์

